

le løbt og raa; vi siger til os selv, at vi mener det ikke har stent, og vi bringer det sun for Spøg og for at more andre. Men vi glommer, at den Stags Ting vil alligevel gøre sin Virkning i vores Sjæl, og har det synge og grime herst sat Rod i et Menneskes Læseliv, vil det gøre op, og hvis det ikke i Tid bliver usladelig gjort, vil det ikke alene komme skumt frem; men det vil forhindre, at de Ting kommer frem, som gør et Menneske elskligt og stort.

Tid vil i det twende Aar-hundrede blive spurt om Maad og Kvinder, som aflyser af Maabed og Simpelshed i Tanke, Ord og Gerning, og som fortærer, at det er ethvert Menneskes Pligt at elste det bedste og højeste. Der er nok af Simpelshed Maahed i Verden; der er nok af det, der findende trænger sig ind og styrer vor Sundhed og Tilfredshed, saa vi behovet ikke at hjælpe til at forsøge det.

ingen har Maad til at bruge simple og gættige Midler for at opnæ en Smule Fortærsel. Men det er, hvad enhver gør, der præber paa at hænge sig op ved at latterliggøre og forværre gode og hellige Ting. Imellem ligefindende Kamerater kan det vel frembringe Batter; men Hæftigten opnæs ikke; thi i Grunden fortæger alle den, der fører smudsig og vortig Tale. Batteren har altid en uagt Mang. Den kommer frem som et Udtysk for Haan og Spot, der fremfaldes derved, at der blandt Kameraterne er sladefro Glæde over, at en af deres Midler vilde nedværdige sig endnu dybere end de selv.

Det kan ikke nægtes, at i mange Selkfæller, Kofer og Væger gør denne hæftige Bist sin Virkning. Alle Blomster visner, og Kroernes Bløde falmer; thi den er saa meget mere farligt, fordi den overslaabilt set ikke har Gift-stemplet paa sig.

Det hjælper ikke at se mest paa Tilbæren; men lige saa lidt hjælper det sun at se de hylde Sider og overste Tidens Brøst og Skræbeligheder. Det bedste for os er, at vi gør os bekendt med Tiden, som den er. Ingen af os har Maad til at fåje Drag paa, hvad Tidkanden og Nutidsbegivenhederne lærer os; thi det er Virkningsne af vores Fortæders Handlinger, som derigennem taler til os. Hvorfor stude vi Ibsen i en Faade eller falde Næb og Ulkede ned over os selv og vores Mennesker, hvis det kan undgaas? Og det kan undgaas.

Bigesom vi ved Hjælp af Videnskaberne trænger dybere og dybere ind i Naturens Hemmeligheder og derved bliver i Stand til at benytte de Kræfter, som der ligger skjulte, saaledes kommer vi også til en bedre og dybere Fortæelse af hvilke Kræfter der står sig i Menneskehjælen, og hvorledes disse kan ledes og styres, saa vi undgås Afgørende og bliver i Stand til at vindt Lykken og Saligheden og derved naa, hvad vi er bestemt til.

Livet er for mange sun, et Botterpil, i hvilket sun en saar den store Gevinst; men saadan behøver det ikke at være. Hvis vi vil, kan vi alle vinde den store Gevinst, og den er langt mere værd end Guld og grønne Slove. Vi ved, at det er farligt for den blinde at gaa ene i et bjerghul Sandstof, hvor Floder, Klister og Migrunde findes i Mengdevis. Det er ikke mindre farligt at gaa gennem Livet uden at have Øyne, der er funde, og en Fortæder, der er oplyst og reflekter, saa vi ikke snublerog ikke bliver opslugt af det, som møder os paa vor Vej.

Der kan vel ikke tankes noget mere farligt end at det er en unge Menneske kommer paa Visse efter det andet, blot fordi det var undvendt og ikke kendte Farerne, som da kunde misde, eller ikke hjælpe dem til Sejr. Hvert ingle Menneske bærer en sig Spærne til noget Stort og Stort, og saa lange vi er unge, især vi alle, at vi har Ret og Træng til at glæde os ved Livet og myde i et fulde, blødt Røg, og deri er der ikke noget forskert. Tærtimod, vi tænder paa det Menneskes Sundhed og Fornuft, der som ung kun kunde se gennem forte Briller, og som alle Begne saa Uselhed, Næb og Glædelighed.

Det er vor Fortæder som unge at se lyst og haabfuldt paa Tilbæren, og intet vilde være tabt, om dette Livsnæs kunde følge os op i ledtale, og de erfarer da ikke, hvil-

gennem Nærene som et Bevis paa, at vi er talnemmelige for den God, som er blevet tildest os. Men om vi skal opleve en saadan gælden Lykke, det børst paa, om vi tager afgjort Parti imod al Lavhed og Uselhed i Tanke, i Ord og i Gerning; thi al sand og varig Lykke er usorenlig med disse Ting.

Tid er ikke alene vores Kamerater eller vor egen synlige Natur, der falder det synge og synse i os frem; men i mange Væger- og Kofer sommer Innslæbende Tanke og Billeder frem. De kan trænge ind i et Menneskes Tanke og ødelægge det, idet de gælder og forhælder noget, der børter Videnskaberne, saa disse let i et ubevogtet Øjeblik tager Magten fra et Menneske, saa Tanke og Fantasi bliver til Ord og Gerning.

Særlig i Overgangsalderen kan en daaelig, Idensvækkende Vittertur virke skadeligt, fordi i den Alder er Tankefælserne særlig stærke. Hvis vi smører, at vores unge maas jaa en lys og lykkelig Fremtid, da maas vi ført og fremmest sørge for at give dem med gode Væger og Billeder. Vi maa give dem Interesse for gode Ting og lære dem at kende de storle, bedste og varigste Glæder. Vi maa tage dem med til Kirken, hvor Guds Ord forlyndes til Liv og til Salighed, og vi maa sende dem til vore Skoler, hvor de kan lære den sande Livsglæde og Livsløjt at kende, og hvor de kan jaa Hjælp og Hjælpskælser, der kan følge dem som gode Raadgivere Livet igennem.

Intet Materiale er saa kosteligt som Menneskeliv, som Menneskefælserne, men disse har deres svage Punkter, hvor der fastslæt nuva passens paa, og hvor der maa fastses stærk Bagt, fordi der er Farne meget stor, og fun den stærke Fortægthed og Omhu fan ikke til Sejr.

I mange Fortællinger læser vi om Menneske, som levede en ganske Smule udenfor de moraliske Love, og med livlige Farver og ekkelde Ord tegnes for os en overvældende Lykke i Sammelighed. Kun jaa Ord giver en Antydning al, at Anger og Selvobredelse altid fører til at fåje den. De overer, at den eneفور sommer til hvert Menneske, der overtræder de moraliske og guddommelige Love.

Det vare, at det urigtige endog fremhæves; det forbedrer ikke Sagen jo, at det leverde til at arbejde for Virkelighedspræsen deraf, i Grunden set ikke vil, og vi undrer os da ikke længere over, at et jaadant Formanen. Senere i vores Dømmer saa maaesse den Anledning, der sætter os i samme Stilling. Vore Tankefælser og vor hele Menneskefælser er da inod os, og Spirene fra tidligere Lesning har stille, og os selv ubewist, udholdet sig, og Resultatet er, at mange ligger under, jo de følt aner det.

Da jegst mærker et Menneske, at det tog fejl. Den hele Hærlighed svandt bort jaa brat, og den haarde, dede Virkelighed fulgte Mennesket Dag og Nat. Den Anger, der i Fortællinger saa ofte nægter forbigaaas, bliver til et Uhyre, som ingen menneskelig Magt kan jaa Bugt med.

Mange vilde have undgaet Farren og Faldet, hvis de ikke havde været var blevet fort paa urette Vej uden at næste Rækketiden af deres Handlinger. Mange har føgt ejer den sande Lykke paa Vej, hvor den set ikke findes. De har set Glimmer af Stats; de løber sig sluse af det glimrende Ødre, og først bagester opdager de, at de har løb nægte Perler, der er ganske verdiløse. Vi bliver altid bittert slufede, naar Fortællingen bliver klar for os; thi vi har da ikke alene givet vor Livskraft ud uden Rykte; men vi har også den kostbare Lid, og Virkeligheden til at vinde den sande Lykke kommer næsten aldrig mere tilbage.

Den sande Lykke vindes sun, naar vi hjælper Guds Kald til os; thi da vil Guds give os, hvad vi trænger til, og al den Lykke, som vi er modtagelige for, vil blive os til Del. Da vil intet kunne standse os paa vor Vej fremad og opad, og da vil intet være umuligt for os.

Alle Ting er mulige for den, der tror, saadan lyder Ordet til os fra Gud. Mange tager mod dette Ord og sieler paa dets Sandhed, inden at Livet nogen Sidne saar Dom at trænge sig ind, og de erkærer da, at det giver, hvad det lover. Andre hærer dette Ord; men halvt spottende vender de sig bort, idet Skridt nærmere til sin Virkeliggelse.

Der kunde fremdrages det ene

genugt af Hærlighed Mennesker gennem Tid til dette Ord kommer i Besiddelse af. De vender sig bort, for de rigtig fortærer og erkærer den store, skjulte Hemmelighed, og jaa vover de sig til at sige, at dette Ord ejer al menneskelig Fortrand absolut maa være udenfor Mulighedens Grænser.

Tid er ikke alene vores Kamerater eller vor egen synlige Natur, der falder det synge og synse i os frem; men i mange Væger- og Kofer sommer Innslæbende Tanke og Billeder frem. De kan trænge ind i et Menneskes Tanke og ødelægge det, idet de gælder og forhælder noget, der børter Videnskaberne, saa disse let i et ubevogtet Øjeblik tager Magten fra et Menneske, saa Tanke og Fantasi bliver til Ord og Gerning.

Tid er ikke alene vores Kamerater eller vor egen synlige Natur, der falder det synge og synse i os frem; men i mange Væger- og Kofer sommer Innslæbende Tanke og Billeder frem. De kan trænge ind i et Menneskes Tanke og ødelægge det, idet de gælder og forhælder noget, der børter Videnskaberne, saa disse let i et ubevogtet Øjeblik tager Magten fra et Menneske, saa Tanke og Fantasi bliver til Ord og Gerning.

Tid er ikke alene vores Kamerater eller vor egen synlige Natur, der falder det synge og synse i os frem; men i mange Væger- og Kofer sommer Innslæbende Tanke og Billeder frem. De kan trænge ind i et Menneskes Tanke og ødelægge det, idet de gælder og forhælder noget, der børter Videnskaberne, saa disse let i et ubevogtet Øjeblik tager Magten fra et Menneske, saa Tanke og Fantasi bliver til Ord og Gerning.

Tid er ikke alene vores Kamerater eller vor egen synlige Natur, der falder det synge og synse i os frem; men i mange Væger- og Kofer sommer Innslæbende Tanke og Billeder frem. De kan trænge ind i et Menneskes Tanke og ødelægge det, idet de gælder og forhælder noget, der børter Videnskaberne, saa disse let i et ubevogtet Øjeblik tager Magten fra et Menneske, saa Tanke og Fantasi bliver til Ord og Gerning.

Tid er ikke alene vores Kamerater eller vor egen synlige Natur, der falder det synge og synse i os frem; men i mange Væger- og Kofer sommer Innslæbende Tanke og Billeder frem. De kan trænge ind i et Menneskes Tanke og ødelægge det, idet de gælder og forhælder noget, der børter Videnskaberne, saa disse let i et ubevogtet Øjeblik tager Magten fra et Menneske, saa Tanke og Fantasi bliver til Ord og Gerning.

Tid er ikke alene vores Kamerater eller vor egen synlige Natur, der falder det synge og synse i os frem; men i mange Væger- og Kofer sommer Innslæbende Tanke og Billeder frem. De kan trænge ind i et Menneskes Tanke og ødelægge det, idet de gælder og forhælder noget, der børter Videnskaberne, saa disse let i et ubevogtet Øjeblik tager Magten fra et Menneske, saa Tanke og Fantasi bliver til Ord og Gerning.

Tid er ikke alene vores Kamerater eller vor egen synlige Natur, der falder det synge og synse i os frem; men i mange Væger- og Kofer sommer Innslæbende Tanke og Billeder frem. De kan trænge ind i et Menneskes Tanke og ødelægge det, idet de gælder og forhælder noget, der børter Videnskaberne, saa disse let i et ubevogtet Øjeblik tager Magten fra et Menneske, saa Tanke og Fantasi bliver til Ord og Gerning.

Tid er ikke alene vores Kamerater eller vor egen synlige Natur, der falder det synge og synse i os frem; men i mange Væger- og Kofer sommer Innslæbende Tanke og Billeder frem. De kan trænge ind i et Menneskes Tanke og ødelægge det, idet de gælder og forhælder noget, der børter Videnskaberne, saa disse let i et ubevogtet Øjeblik tager Magten fra et Menneske, saa Tanke og Fantasi bliver til Ord og Gerning.

Tid er ikke alene vores Kamerater eller vor egen synlige Natur, der falder det synge og synse i os frem; men i mange Væger- og Kofer sommer Innslæbende Tanke og Billeder frem. De kan trænge ind i et Menneskes Tanke og ødelægge det, idet de gælder og forhælder noget, der børter Videnskaberne, saa disse let i et ubevogtet Øjeblik tager Magten fra et Menneske, saa Tanke og Fantasi bliver til Ord og Gerning.

Tid er ikke alene vores Kamerater eller vor egen synlige Natur, der falder det synge og synse i os frem; men i mange Væger- og Kofer sommer Innslæbende Tanke og Billeder frem. De kan trænge ind i et Menneskes Tanke og ødelægge det, idet de gælder og forhælder noget, der børter Videnskaberne, saa disse let i et ubevogtet Øjeblik tager Magten fra et Menneske, saa Tanke og Fantasi bliver til Ord og Gerning.

Tid er ikke alene vores Kamerater eller vor egen synlige Natur, der falder det synge og synse i os frem; men i mange Væger- og Kofer sommer Innslæbende Tanke og Billeder frem. De kan trænge ind i et Menneskes Tanke og ødelægge det, idet de gælder og forhælder noget, der børter Videnskaberne, saa disse let i et ubevogtet Øjeblik tager Magten fra et Menneske, saa Tanke og Fantasi bliver til Ord og Gerning.

Tid er ikke alene vores Kamerater eller vor egen synlige Natur, der falder det synge og synse i os frem; men i mange Væger- og Kofer sommer Innslæbende Tanke og Billeder frem. De kan trænge ind i et Menneskes Tanke og ødelægge det, idet de gælder og forhælder noget, der børter Videnskaberne, saa disse let i et ubevogtet Øjeblik tager Magten fra et Menneske, saa Tanke og Fantasi bliver til Ord og Gerning.

Tid er ikke alene vores Kamerater eller vor egen synlige Natur, der falder det synge og synse i os frem; men i mange Væger- og Kofer sommer Innslæbende Tanke og Billeder frem. De kan trænge ind i et Menneskes Tanke og ødelægge det, idet de gælder og forhælder noget, der børter Videnskaberne, saa disse let i et ubevogtet Øjeblik tager Magten fra et Menneske, saa Tanke og Fantasi bliver til Ord og Gerning.

Tid er ikke alene vores Kamerater eller vor egen synlige Natur, der falder det synge og synse i os frem; men i mange Væger- og Kofer sommer Innslæbende Tanke og Billeder frem. De kan trænge ind i et Menneskes Tanke og ødelægge det, idet de gælder og forhælder noget, der børter Videnskaberne, saa disse let i et ubevogtet Øjeblik tager Magten fra et Menneske, saa Tanke og Fantasi bliver til Ord og Gerning.

Tid er ikke alene vores Kamerater eller vor egen synlige Natur, der falder det synge og synse i os frem; men i mange Væger- og Kofer sommer Innslæbende Tanke og Billeder frem. De kan trænge ind i et Menneskes Tanke og ødelægge det, idet de gælder og forhælder noget, der børter Videnskaberne, saa disse let i et ubevogtet Øjeblik tager Magten fra et Menneske, saa Tanke og Fantasi bliver til Ord og Gerning.

Tid er ikke alene vores Kamerater eller vor egen synlige Natur, der falder det synge og synse i os frem; men i mange Væger- og Kofer sommer Innslæbende Tanke og Billeder frem. De kan trænge ind i et Menneskes Tanke og ødelægge det, idet de gælder og forhælder noget, der børter Videnskaberne, saa disse let i et ubevogtet Øjeblik tager Magten fra et Menneske, saa Tanke og Fantasi bliver til Ord og Gerning.

Tid er ikke alene vores Kamerater eller vor egen synlige Natur, der falder det synge og synse i os frem; men i mange Væger- og Kofer sommer Innslæbende Tanke og Billeder frem. De kan trænge ind i et Menneskes Tanke og ødelægge det, idet de gælder og forhælder noget, der børter Videnskaberne, saa disse let i et ubevogtet Øjeblik tager Magten fra et Menneske, saa Tanke og Fantasi bliver til Ord og Gerning.

Tid er ikke alene vores Kamerater eller vor egen synlige Natur, der falder det synge og synse i os frem; men i mange Væger- og Kofer sommer Innslæbende Tanke og Billeder frem. De kan trænge ind i et Menneskes Tanke og ødelægge det, idet de gælder og forhælder noget, der børter Videnskaberne, saa disse let i et ubevogtet Øjeblik tager Magten fra et Menneske, saa Tanke og Fantasi bliver til Ord og Gerning.

Tid er ikke alene vores Kamerater eller vor egen synlige Natur, der falder det synge og synse i os frem; men i mange Væger- og Kofer sommer Innslæbende Tanke og Billeder frem. De kan trænge ind i et Menneskes Tanke og ødelægge det, idet de gælder og forhælder noget, der børter Videnskaberne, saa disse let i et ubevogtet Øjeblik tager Magten fra et Menneske, saa Tanke og Fantasi bliver til Ord og Gerning.

Tid er ikke alene vores Kamerater eller vor egen synlige Natur, der falder det synge og synse i os frem; men i mange Væger- og Kofer sommer Innslæbende Tanke og Billeder frem. De kan trænge ind i et Menneskes Tanke og ødelægge det, idet de gælder og forhælder noget, der børter Videnskaberne, saa disse let i et ubevogtet Øjeblik tager Magten fra et Menneske, saa Tanke og Fantasi bliver til Ord og Gerning.

Tid er ikke alene vores Kamerater eller vor egen synlige Natur, der falder det synge og synse i os frem; men i mange Væger- og Kofer sommer Innslæbende Tanke og Billeder frem. De kan trænge ind i et Menneskes Tanke og ødelægge det, idet de gælder og forhælder noget, der børter Videnskaberne, saa disse let i et ubevogtet Øjeblik tager Magten fra et Menneske, saa Tanke og Fantasi bliver til Ord og Gerning.

Tid er ikke alene vores Kamerater eller vor egen synlige Natur, der falder det synge og synse i os frem; men i mange Væger- og Kofer sommer Innslæbende Tanke og Billeder frem. De kan trænge ind i et Menneskes Tanke og ødelægge det, idet de gælder og forhælder noget, der børter Videnskaberne, saa disse let i et ubevogtet Øjeblik tager Magten fra et Menneske, saa Tanke og Fantasi bliver til Ord og Gerning.

Tid er ikke alene vores Kamerater eller vor egen synlige Natur, der falder det synge og synse i os frem; men i mange Væger- og Kofer sommer Innslæbende Tanke og Billeder frem. De kan trænge ind i et Menneskes Tanke og ødelægge det, idet de gælder og forhælder noget, der børter Videnskaberne, saa disse let i et ubevogtet Øjeblik tager Magten fra et Menneske, saa Tanke og Fantasi bliver til Ord og Gerning.

Tid er ikke alene vores Kamerater eller vor egen synlige Natur, der falder det synge og synse i os frem; men i mange Væger- og Kofer sommer Innslæbende Tanke og Billeder frem. De kan trænge ind i et Menneskes Tanke og ødelægge det, idet de gælder og forhælder noget, der børter Videnskaberne, saa disse let i et ubevogtet Øjeblik tager Magten fra et Menneske, saa Tanke og Fantasi bliver til Ord og Gerning.

Tid er ikke alene vores Kamerater eller vor egen synlige Natur